

Specifické poruchy učení

DYSLEXIE - snížená schopnost nebo neschopnost naučit se číst běžnými vyučovacími metodami (přiměřenými rozumové úrovni), obtíže v rychlosti, správnosti, porozumění čtení.

DYSGRAFIE - specifická porucha **grafické stránky projevu**, neschopnost napodobit a zapamatovat si **tvary písmen**

- nestejná velikost písmen, nedodržování linie, přepisování, obtížné spojování, záměna tvarově podobných písmen (tiskacích, psacích...).

DYSORTOGRAFIE - specifická porucha pravopisu, neschopnost rozlišovat gramatické jevy.

DYSKALKULIE - neschopnost matematických úkonů, nechápání symbolické povahy čísel.

DYSPINXIE - nesnáze při osvojování kresebných dovedností, neobratnost, hlavně v jemné motorice.

DYSMÚZIE - snížený smysl pro hudbu, neschopnost zapamatovat si, vybavit, reprodukovat melodii a rytmus.

DYSPRAXIE - porucha obratnosti, primární neschopnost ovládat jemnou i hrubou motoriku.

Hlavní výchovné zásady pro rodiče a učitele:

- podporovat sebevědomí dítěte, povzbuzovat zájem dítěte, chválit za výkon i snahu
- být trpělivý, klidný, předávat dítěti optimismus do budoucnosti
- nacvičovat častěji v kratších úsecích, nenaučit špatně
- dopřát hodně pohybu
- pracovat při plném soustředění, vyloučit rušivé podněty
- hodnotit spravedlivě
- zajistit doma i ve škole ovzduší spolupráce navozující spokojenost
- spolupráce rodičů, učitelů, PPP a dítěte.

Literatura:

Teorie, diagnostika a náprava specifických poruch učení. Věra Pokorná, Portál, 2000, ISBN 80-7178-151-7 .

Reedukace specifických poruch učení u dětí. Hana Žáčková, Portál, 2008, ISBN 978-80-7367-474-8.

Poruchy učení: dyslexie, dysgrafie, dysortografie, dyskalkulie, dyspraxie. Olga Zelinková, Portál, 2009, ISBN 978-80-7367-514-1.

Specifické poruchy učení na 2. stupni ZŠ. Drahomíra Jurovičová, Hana Žáčková, Hana Sovová, D+H.

Dyskalkulie – metodika rozvíjení základních početních dovedností. Josef Novák, Tobiáš, 2004, ISBN 80-7311-029-6.